

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

štev. 4.

Ljubljana, dne 1. aprila 1917.

Leto 47.

Pa je zopet pomlad . . .

Pa je zopet pomlad,
cvetja čas in petja . . .
Zvončki zali v polju
so zacveli s pesmico
na drhtečih ustnicah:
Cin, cin, cin . . .

In marjetice
bele so priklile
kar črez noč:
sredi sanj prelestnih
so kali vzdrhtele,
kakor mehek vzdih
so iz nedrija nebesnega
na zemljó spuhtele . . .

Raz nebo so stlali
iz pletenih koškov
kosci zlatolasi,
nežni dečki s krilci
so srebrnimi
cvetje tja v poljano —
Cvete vsa poljana . . .

Slavko Sanjin.

Stotnik je pisal.

Končali smo bitko krvavo,
potihnil zdaj grom je topov,
pregledal sem vrste junakov,
vaš sin več ne pride domov.

Ne jokajte, mati, za sinom,
ne bo vam več njive oral,
ne bo vam sejal več pšenice —
na tujem je mrtev ostal.

Turjaški.

